

Drága édesanyám!

Köszönöm, hogy elküldte Bencét, mert így nem haltam éhen. Miután elment, találtam a nádasban két kis farkaskölyköt szülők nélkül. Egyedül voltak, ezért megsimogattam őket, de utána jött az anyafarkas és nekem ugrott. Harcoltam az anyafarkassal, aztán jött a hím farkas és azzal is verekedtem. Holtan terültek el a farkasok és a kölykök is, mert miközben harcoltam véletlen rájuk léptem. Ezután mentem haza, hogy elbúcsúzzak magától. De olyan kevés volt az idő, hogy erre nem jutott szó.

Ezután megérkeztem Pest közelébe, ott meg egy temetőbe. Találkoztam egy özvegyasszonnyal, aki épp gyászolta két fiát, akiket megölt valami cseh vitéz. Elterveztem, hogy majd megküzdök vele. A pesti utcán mentem, ahol láttam egy bikát, ami elszabadult a mészárosoktól. Felborított, arrébb lökött és eltaposott mindent. Én elébe álltam, megfogtam a szarvát és nemsokára a földön volt elterülve. Büszke voltam magamra, de hálátlan egy nép, akik itt voltak, mert még enni se adtak és meg se köszönték. Nagyon elszomorodtam, mert már pénzem és ennivalóm se volt. De utána eljött Bence megint. A pénzt, amit küldött, nagyon köszönöm. Egyet elmulattunk, olyan boldog voltam. Ma reggel vettem magamnak páncélt és most indulok, hogy megküzdjek a cseh vitézzel. Ne aggódjon értem édesanyám, haza fogok térni.

Öleli szerető fia: Miklós